

Herr Zitelpost (blibt steh).

Tiens, was isch jetz das fir Einer . . . was macht dà do?

Herr Türk (fir sich).

Will er eigentlich do bliwe? . . .

Herr Zitelpost (fir sich).

Wenn se jetz kàm! . . .

Herr Türk (fir sich).

Er thüet mich (er niesst) geniere.

Herr Zitelpost (lüt).

G'sundheit! . . . das isch kei güet Wetter fir eso
duss z'bliwe, güeter Frind!

Herr Türk.

's isch wohr . . . e Hundswetter (schittelt si) Brrr!
's wàr viel besser d'heim.

Herr Zitelpost.

Sie thien wohrschinlig uf ebber warte? . . .

Herr Türk.

Jà, jà . . . un Sie? . . .

Herr Zitelpost.

Ich o.

Herr Türk.

Ne Dame vielleicht?

Herr Zitelpost.

Ne Dame, jà . . . un Sie?

Herr Türk.

Ich o.

Herr Zitelpost.

Wo do in dem Quartier wohnt?

Herr Türk.

In dem Hüs do . . . un Ihre Dame?

Herr Zitelpost.

Soll o in das Hüs do ku . . . das isch sunderbar!

Herr Türk.

's isch possig . . . un Sie wànn do bliwe?

Herr Zitelpost.

Bis ass se kunnt . . . un Sie?

Herr Türk.

Bis ass se furt geht.

Herr Zitelpost.

Sie verstehn awer doch wohl, ass, we me sich er-
wartet, nur ei Person z'finde . . .

Herr Türk.

Un findet zwei, ass das geniert . . .

Herr Zitelpost.

B'sunders, wenn e Dame sich müess in Acht nàh
vor ihrem Mann.

Herr Türk.

's isch ganz das . . .

Herr Zitelpost.

Ne Fraü in dàre Situation isch missträuisch, un
wenn Sie do bliwe . . .

Herr Türk.

So traüt se nitt üse ku!

Herr Zitelpost.

Sie wàre g'wiss recht ordlig . . .

Herr Türk.

Sie thàte mr Freid mache . . .

Beide mitnander.

Wenn Sie furt giengte!

Herr Türk.

Ich wìch nitt vom Fleck!